

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

στό Πανελλήνιο Συνέδριο των Στρατιωτικῶν Ἱερέων

μέ θέμα :

«Ἡ ἀποστολή καί τό ἔργο τῶν Κληρικῶν

στίς Ἑνοπλες Δυνάμεις σήμερα».

* * * * *

(του Παν. Αρχιμανδρίτου Ιωάννη Ιωάννου,
Διευθυντή Θερησκευτικῆς Υπηρεσίας ΓΕΕΦ Κύπρου,
Πολεμικό Μουσείο Ἀθηνῶν, 3 Νοεμβρίου 2011)

Σεβασμιώτατοι,

Ιερώτατε,

Σεβαστοί πατέρες και αδελφοί,

αγαπητά στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων,

Ευχαριστώ θερμά τον Διευθυντή της Διεύθυνσης Στρατιωτικῶν Ἱερέων, Αιδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο Νικόλαο Γουρδούπη, Συνταγματάρχη, για την ευγενή του πρόσκληση να παραστώ και να χαιρετίσω το σημερινό λίαν ενδιαφέρον Συνέδριο, με θέμα « Η αποστολή και το ἔργο των κληρικῶν στις Ἑνοπλες Δυνάμεις σήμερα».

Ο ρόλος και η αποστολή του στρατιωτικού ιερέα είχαν ανέκαθεν διττό χαρακτήρα, ὅπως διττή είναι και η φύση της ιδιότητάς του. Και στις μέρες μας, ασφαλώς, ο στρατιωτικός ιερέας εξακολουθεί να είναι ἀφ' ενός εκείνος που θεραπεύει τις πνευματικές ανάγκες των στρατευμένων νέων και ἀφ' ετέρου αυτός που με αφοσίωση και υψηλό πατριωτικό φρόνημα υπενθυμίζει την αλήθεια ὅτι, ὅταν ο αγώνας μας διεξάγεται «υπὲρ πίστεως και πατρίδος», ἔχει εξασφαλισμένη τη

συμπαράσταση και ευλογία του Βασιλιά της Ειρήνης παντοδύναμου Θεού.

Οι νέοι είναι, κατά κοινή ομολογία, το πιο ζωντανό και ελπιδοφόρο συνάμα τμήμα της κοινωνίας μας και για το λόγο αυτό πρέπει να τυγχάνουν ιδιαίτερης αντιμετώπισης και φροντίδας. Αναφερόμενος ειδικά στην ιδιαίτερή μου πατρίδα Κύπρο, όπου οι νέοι κατατάσσονται στην Εθνική Φρουρά αμέσως μετά την ολοκλήρωση των λυκειακών τους σπουδών, θα έλεγα ότι η πιο πάνω διαπίστωση αποκτά ακόμη μεγαλύτερη σημασία, δεδομένων και των συνθηκών ημικατοχής, κάτω από τις οποίες εξακολουθεί να βρίσκεται η Μεγαλόνησος.

Οι στρατευμένοι νέοι βρίσκονται στην κρίσιμη εκείνη φάση, κατά την οποία καλούνται να πάρουν καθοριστικές αποφάσεις για το μέλλον, τις σπουδές, την επαγγελματική αποκατάσταση, το γάμο και τόσα άλλα. Την ίδια στιγμή βρίσκονται στη φάση διαμόρφωσης του τρόπου ζωής, που θα ακολουθήσουν ως ενήλικες, κάτι ασφαλώς που δεν είναι άσχετο με το ήθος και τη σχέση τους με τον Θεό. Ο στρατιωτικός ιερέας, μέσω της αγάπης, των δεξιοτήτων επικοινωνίας και της κατάρτισης που διαθέτει, μπορεί να παίξει σημαντικότατο ρόλο στη διαχείριση αυτών των καταστάσεων και να αποδειχθεί πολύτιμος οδηγός και συμπαροστάτης. Ιδιαίτερα σημαντική, ασφαλώς, είναι η μέσω της τέλεσης των ιερών ακολουθιών, και δη των ιερών μυστηρίων, και η μέσω της διδασκαλίας, αλλά και του παραδείγματος, καθοδήγηση των νέων σε ένα τρόπο ζωής, που θα βασίζεται στην ενσυνείδητη ανάγκη σύνδεσης με τον Χριστό και στην απόκτηση θετικών πρακτικών, ωφέλιμων για τους ίδιους και την κοινωνία γενικότερα.

Ως εξαιρετικής σημασίας κρίνεται η αποστολή του στρατιωτικού ιερέα στον τομέα της ψυχολογικής στήριξης των στρατιωτών σε προσωπικό επίπεδο, μιας και, όχι σπάνια, πολλοί απ' αυτούς αισθάνονται απογοήτευση και

αδυνατούν να κατανοήσουν την αναγκαιότητα του να υποβάλλεται κανείς σε θυσίες για χάρη της πατρίδας του. Είναι προφανές ότι η στήριξη αυτή δεν πρέπει να περιορίζεται αποκλειστικά στο πλαίσιο της τέλεσης του μυστηρίου της εξομολόγησης, ή κατά το χρόνο μιας θρησκευτικού περιεχομένου ομιλίας, αλλά να εκδηλώνεται μέσω της συνεχούς αναστροφής, του διαλόγου και της φιλικής διάθεσης, που θα διαθέτουν, βέβαια, το στοιχείο της ιεροπρέπειας. Με τον τρόπο αυτό οι νέοι αναγνωρίζουν στο πρόσωπο του ιερέα, και ευρύτερα στο θεσμό της Εκκλησίας, το ρόλο του εμπυχωτή και ενισχυτή και του φορέα αρχών και αξιών, για τη διατήρηση των οποίων αξίζει κανείς να υποβληθεί σε οποιαδήποτε θυσία.

Ο ιερέας, που προσφέρει τις υπηρεσίες του στις Ένοπλες Δυνάμεις, δεν πρέπει να λησμονεί ότι το σύνολο των πολιτών, ασφαλώς και των στρατευμένων, αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στο κοινωνικό πρόσωπο και έργο της Εκκλησίας. Οφείλει, λοιπόν, με αγάπη και διάκριση, να μην αδιαφορεί για τους στρατευμένους νέους, που αντιμετωπίζουν οικογενειακά, οικονομικά, ή άλλα προβλήματα, αλλά να συμπαρίσταται έμπρακτα, τόσο στους ίδιους, όσο και στις οικογένειές τους.

Μεταφέρω, επ' ευκαιρία, το Χαιρετισμό της αγάπης και τις ευχές του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσοστόμου προς όλους σας, προς όλους τους Ελλαδίτες αδελφούς, μαζί με την έκφραση της πίστης του ότι ο Πανάγαθος και Παντοδύναμος Θεός σίγουρα θα βοηθήσει και τη Μητέρα Ελλάδα και την ημικατεχόμενη Κύπρο, ώστε να αντιμετωπίσουν με επιτυχία τις σοβαρότατες δυσκολίες που υπάρχουν από τη μια στον οικονομικό τομέα και από την άλλη στην συνεχιζόμενη για 37 τώρα χρόνια τουρκική εισβολή και κατοχή του βόρειου τμήματος της νήσου μας.

Εκφράζοντας, τέλος, και πάλι τις θερμές ευχαριστίες μου, όπως και αυτές του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου και της Εκκλησίας της Κύπρου, καθώς επίσης και τους εγκάρδιους χαιρετισμούς του Υπουργού 'Αμυνας της Κύπρου κ. Δημήτρη

Ηλιάδη και του Αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Φρουράς Αντιστράτηγου Στυλιανού Νάση, για την ευγενή πρόσκληση να παραστώ και να απευθύνω χαιρετισμό στο παρόν Συνέδριο, συγχαίρω τους διοργανωτές για την όλη πρωτοβουλία και τον κόπο τους, ώστε να καταστεί δυνατή η πραγματοποίησή του και εύχομαι κάθε επιτυχία στις εργασίες του. Σας ευχαριστώ.